к. 43, 3 (XI)

тови с порочъ и чудъ не просиятъ за единъ изъ Дрезъ
да прочетъ милиони сръдци народни пари за свои
принципи и частни приговори, а доколкото за народа
въ малкото отове колко повече дебаде азъ поз-
нъ този народъ на колко е единъ сериозенъ
ненадъ въ пари, и отъ колко има предназначени

азъ не съмъ одобрявалъ и никога щъ да одо-
брявамъ постъпката на Дедоучилище свободата
и дело порочище на свои принципи. Колкото за
доброто на народа и не съвсемъ одобрявалъ тови
~~мнѣ~~ не по малко и за вашето ~~да~~ съдържание доброто
и друго въ идваще на тови и такъвъ правъ. Въ не осно-
вадъ на тозъ народъ отъ робство, и на хиляди години
ни по историческо живое наследствено право
за четири години въ колко ако за дебъ времени
въ идно ~~на~~

За четири години не можетъ ~~въ~~ вярно народъ
направи тови дръ идне другъ да измѣре да на
~~Дрезе~~ ~~Дрезе~~ вече; но за това ни зове ту отъ колко
колко ту ни-деде

не съмъ го одобрявалъ, защото ~~въ~~ съмъ вѣрвалъ
и вѣрвамъ че никога (нахиченъ) чудо
не се ~~ще~~ ~~ще~~ наслѣдвали на нахиченъ
но или кръвно ~~-~~ нашетъ чини почивкъ
чиномъ. Второ ни ~~на~~ ~~на~~ свѣдѣтелствуе на
това, а ~~Въ~~ отъ тови въ другъ не извѣрвахме
~~въ~~ и все ако и чудо
освѣнъ да разкачъ отъ самъ нарало не за-
вѣрвадъ въ въпросъ и да отчудо се
се и наслѣдници на ~~се~~ отъ ~~се~~ отъ ~~се~~ на
рода и да ~~сделвръ~~ своето и идно извѣдъ
и това е непримѣнно за ~~се~~ ~~се~~ ~~се~~ ~~се~~ ~~се~~
ако и да се отказвамъ ни отъ ~~ръ~~ ~~ръ~~ ~~ръ~~
дѣнъ, ~~ние~~ ~~все~~ ~~тъ~~ ~~ни~~ ~~ни~~ ~~ни